

Podatci o autorima

Damir Barbarić (1952.) znanstveni je savjetnik u trajnom zvanju u Institutu za filozofiju te gostujući profesor i istraživač na više europskih sveučilišta i akademija znanosti. Autor brojnih publikacija u Hrvatskoj i inozemstvu. U Matici hrvatskoj objavio knjige *Zrcalna igra četvorstva. Heideggerova kasna misao* (Zagreb 2008), *Veliki prsten bivanja. Uvod u Nietzscheovu misao* (Zagreb 2014), *Skladba svijeta. Platonov Timej* (Zagreb 2017), *Putokazi* (Zagreb 2018).

Stjepan Kušar (1950.) studirao je filozofiju i teologiju u Zagrebu i Rimu. Godine 1984. doktorirao je na Teološkom fakultetu Gregorijanskog sveučilišta disertacijom o spoznaji Boga u filozofiji religije Bernharda Weltea. Predavao je filozofske i teološke predmete na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu od 1991. do 2001. godine. Od ljetnog semestra akademske godine 2013./14. predaje u zvanju redovitog profesora na Odjelu za povijest i na Odjelu za sociologiju Hrvatskog katoličkog sveučilišta u Zagrebu. Od 1995. do 2001. bio je urednik časopisa *Bogoslovska smotra*, a od 2001. do 2013. bio je zaposlen u izdavačkoj kući „Kršćanska sadašnjost“ kao urednik-redaktor. Prevodi tekstove s latinskog, njemačkog, talijanskog i francuskog jezika. Važniji su mu radovi: kao autor: *Dem gottlichen Gott entgegen denken* (Freiburg i. Br. 1986), *Spoznaja Boga u filozofiji religije. B. Welte i božanski Bog* (Zagreb 1996), *Filozofija u srednjem vijeku* (Zagreb 2015); kao urednik: *Srednjovjekovna filozofija* (Zagreb 1996), *Augustin: O slobodi volje* (Zagreb 1998), *Bonaventura: Tria opuscula. Breviloquium. Itinerarium mentis in Deum. Reductio artium ad theologiam*, uvod, prijevod i komentar (Zagreb 2009), *Anselmo Canterburyjski: Cur Deus homo - Zašto je Bog postao čovjekom*, uvod, prijevod i komentar (Zagreb 2014).

Stipe Kutleša (1955.) diplomirao je filozofiju i povijest na Filozofskom fakultetu (1979.) te fiziku na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu (1982.) Sveučilišta u Zagrebu. Na istom sveučilištu magistrirao na poslijediplomskom studiju „Povijest i filozofija znanosti“ u Dubrovniku (1986.) i doktorirao na Filozofskom fakultetu iz područja filozofije (1993.). Zaposlen u Zavodu za povijest i filozofiju znanosti HAZU (1984.-2002.) i u Institutu za filozofiju u Zagrebu (od 2002.), gdje je obnašao dužnost ravnatelja Instituta (2002.-2006.). Znanstveni je savjetnik na Institutu za filozofiju i redovni profesor na sveučilištima u Zagrebu i Mostaru te na Hrvatskom katoličkom sveučilištu. Predaje na Hrvatskim studijima (1993.- 2017.), Filozofskom fakultetu DI (sada Fakultet filozofije i religijskih znanosti) u Zagrebu (od 1994.), PMF-u u Zagrebu (1993./94.), Filozofskom fakultetu u Zagrebu (1996.-98.), Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru (od 2006.), Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu (ITK) (od 2009.), Hrvatskom katoličkom sveučilištu (od 1915.). Pročelnik je Odjela za filozofiju Matice hrvatske (2000.-2003., 2014.-2018.), član uredništva i savjeta više znanstvenih časopisa i strukovnih društava te organizacijskih odbora domaćih i međunarodnih simpozija. Važnije publikacije: autorske: *Prirodnofilozofijski pojmovi Ruđera Boškovića* (Zagreb 1994), *Filozofija Ruđera Boškovića* (Zagreb 2012), *Iz povijesti hrvatske filozofije i znanosti* (Zagreb 2013), *Hrvatski velikan Ruđer Bošković* (Zagreb 2017); (su) uredničke i priređene: *Filozofija i filodoksija* (Zagreb 2004), *Filozofija i znanost(i)* (Zagreb 2006), *Uvod u filozofiju znanosti* (Zagreb 2007), *Filozofski leksikon* (glavni urednik, Zagreb 2012), *Ruđer Josip Bošković: Pomrčine Sunca i Mjeseca* (Zagreb 2012), *Ruđer Josip Bošković: Pisma, pjesme i rasprave* (Zagreb 2013), *Filozofija Ruđera Josipa Boškovića* (Zagreb 2014), *Edo Pivčević: Filozofski eseji* (Zagreb 2016), *Filozofijsko djelo Franje pl. Markovića* (Zagreb 2016).

Igor Mikecin (1968.) studirao je filozofiju i germanistiku na Sveučilištu u Zagrebu i klasičnu filologiju na Sveučilištu u Zadru. 2003. doktorirao s disertacijom o pojmu religiju kod ranog Hege-la i Hölderlina na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. U

okviru doktorskog studija 2000./2001. studirao na Sveučilištu u Tübingenu. Od 1994. asistent na Odjelu za filozofiju Sveučilišta u Zadru, od 2004. viši asistent, od 2006. docent na Odsjeku za filozofiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Osijeku, od 2008. docent, a od 2013. izvanredni profesor na Odsjeku za filozofiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, predstojnik Katedre za povijest filozofije. Važnije publikacije: „Sage und Laut. Zur Wesensbestimmung der Sprache im Spätwerk Heideggers“, u: Barbarić, D. (hrsg.), *Das Spätwerk Heideggers. Ereignis – Sage – Geviert* (Würzburg 2007), „Hölderlinovo shvaćanje povijesti I-II“, *Filozofska istraživanja* 104 (4/2006) i 105 (1/2007), „Platonova poiesis“, *Filozofska istraživanja* 108 (4/2007), „Sustav duše“, u: Barbarić, D. / Šegedin, P. (ur.), *Platonov nauk o duši* (Zagreb 2010), „Sloboda i sistem“, u: Barbarić, D. (ur.), *Sloboda i zlo* (Zagreb 2017). *Heraklit. Tekst, hrvatski prijevod i komentar* (Zagreb 2013), „Sprache und Bewegung bei Platon“, u: Koch, D. / Männlein-Robert, I. / Weidtmann, N. (hrsg.), *Platon und die Sprache* (Tübingen 2016), „Die Dunkelheit der Sprache Heraklits“, u: Noveanu, A. / Pfefferkorn, J. / Spinelli, A. (hrsg.), *Seefahrten des Denkens* (Tübingen 2017).

Petar Šegedin (1973.) diplomirao je 1998. godine filozofiju i grčki jezik s književnošću na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Na istom fakultetu magistrira 2006. tezom o Nietzscheu, a na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu doktorira 2010. tezom o Platonu. Od 2002. zaposlen je na Institutu za filozofiju u Zagrebu. Objavio je radove: „Das göttliche Eigentum. Zur Position des Menschen in den *Stuttgarter Privatvorlesungen*“, *Schelling-Studien. Internationale Zeitschrift zur klassischen deutschen Philosophie* (5/2017), *Godišnjak za filozofiju: Filozofija politike: Naslijeđe i perspektive* (suur., Zagreb 2016), *Treba li filozofija svoju povijest?* (suur., Zagreb 2016.), *Godišnjak za filozofiju: Filozofija i hrvatski jezik* (suur., Zagreb 2014), *Zbližavanja. Zbornik povodom šezdesete obljetnice života Damira Barbarića* (suur., Zagreb 2012), *Pojam uma u Platona* (Zagreb 2012), *Platonov nauk o duši* (suur., Zagreb 2010), *S ove strane beskonačnosti: filozofiranje i more* (suur., Zagreb 2008), *Volja za moć i problem*

istine (Zagreb 2007), prijevod Platonova dijaloga *Parmenid* (Zagreb 2002) te više članaka i recenzija.

Ozren Žunec (1950.) diplomirao je 1973. godine filozofiju i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje 1978. magistrira te 1985. doktorira obranivši doktorsku disertaciju pod naslovom *Grčka teorija mimesisa*. Od 1978. godine nastavnik je na Odsjeku za sociologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu gdje je i danas zaposlen u zvanju redovitoga profesora u trajnom zvanju. Boravio je na stručnom usavršavanju u Parizu (1981.), na Indiana Univesrity u Bloomingtonu (Indiana, SAD, 1987.) te kao stipendist zaklade Fulbright na Yale University u New Havenu (Connecticut, SAD, 1994.-1995.). Član više udruga iz filozofije i sociologije te uredništava časopisa, pokretač i prvi glavni urednik časopisa *Polemos*. Predavao na raznim sveučilištima u Hrvatskoj i u inozemstvu. Od 2008. godine s D. Barbarićem, I. Mikecinom (od 2014.) i P. Šegedinom suvoditelj Filozofske škole Matice Hrvatske. Važnije autorske knjige iz filozofije: *Mogućnost marksističke estetike* (Zagreb 1980), *Mimesis. Grčko iskustvo svijeta i umjetnosti do Platona* (Zagreb 1988), *Iskonska narav. Aristofanov govor u Platonovu Simpoziju i Parmenidova dva puta* (Zagreb 2015). Urednik i suurednik izdanja: *Suvremena filozofija I. (Hrestomatija filozofije, sv. VII., Zagreb 1996)*, *S ove strane beskonačnosti. Filozofiranje i more* (Zagreb 2008), *Zbližavanja. Zbornik povodom 60. obljetnice života Damira Barbarića* (Zagreb 2012).